

REZOLUCJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO (UE) 2021/1551**z dnia 29 kwietnia 2021 r.****zawierająca uwagi stanowiące integralną część decyzji w sprawie absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej za rok budżetowy 2019, sekcja V – Trybunał Obrachunkowy**

PARLAMENT EUROPEJSKI,

- uwzględniając swoją decyzję w sprawie absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej za rok budżetowy 2019, sekcja V – Trybunał Obrachunkowy,
 - uwzględniając art. 100 Regulaminu i załącznik V do Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej (A9-0059/2021),
- A. mając na uwadze, że w ramach procedury udzielania absolutorium organ udzielający absolutorium pragnie podkreślić szczególne znaczenie dalszego wzmacniania legitymacji demokratycznej instytucji Unii przez zwiększanie przejrzystości i odpowiedzialności oraz wdrażanie koncepcji budżetowania celowego i właściwego zarządzania zasobami ludzkimi;
1. zwraca uwagę, że kontroli rocznego sprawozdania finansowego Trybunału Obrachunkowego (zwanego dalej „Trybunałem”) dokonuje niezależny audytor zewnętrzny w celu zastosowania tych samych zasad przejrzystości i rozliczalności, które Trybunał stosuje do kontrolowanych przez niego jednostek; odnotowuje z zadowoleniem opinię audytora, że sprawozdanie finansowe Trybunału prawidłowo i rzetelnie przedstawia jego sytuację finansową;
 2. zauważa, że w 2019 r. budżet Trybunału wyniósł ogółem 146 890 000 EUR (w porównaniu z 146 469 000 EUR w 2018 r. i 141 240 000 EUR w 2017 r.) oraz że do końca 2019 r. wykorzystano 98 % wszystkich środków budżetowych (w porównaniu z 96,21 % w 2018 r. i 97,73 % w 2017 r.);
 3. przypomina, że budżet Trybunału jest przede wszystkim administracyjny oraz że znaczną jego część stanowią wydatki związane z pracownikami instytucji (Tytuł 1) oraz z budynkami, ruchomościami, wyposażeniem i różnymi kosztami operacyjnymi (Tytuł 2);
 4. przypomina, że wskaźniki wykonania dla Tytułu 2 nie ulegają wystarczającej poprawie: wskaźnik wykonania zobowiązania wynosi 64,17 % (w porównaniu z 59,13 % w 2018 r. i 57,13 % w 2017 r.), natomiast wskaźnik wykonania płatności – 62,21 % (w porównaniu z 55,11 % w 2018 r. i 55,75 % w 2017 r.); podkreśla, że w dokumencie uzupełniającym do rezolucji w sprawie absolutorium za 2018 r. Trybunał potwierdził, że będzie nadal dokładał starań na rzecz poprawy wskaźników wykonania budżetu i uważnie analizował ich preliminarze budżetowe;
 5. odnotowuje uwagę Trybunału, że właściwsze jest monitorowanie wykonania budżetu w ramach Tytułu 2 z perspektywy dwóch lat; stwierdza, że w okresie dwóch lat (2018–2019) dokonano 91,38 % płatności ze środków budżetowych i 98,04 % płatności na zobowiązania;
 6. odnotowuje przedłużenie przeniesienia środków, na przykład w wysokości 3 057 772 EUR w 2019 r. w ramach rozdziału 21 (Przetwarzanie danych, sprzęt i majątek ruchomy: zakup, wynajem i utrzymanie) w porównaniu z 4 310 280 EUR w 2018 r. ze względu na trwające projekty informatyczne; stwierdza, że całkowita kwota środków przeniesionych w ramach Tytułu 2 z 2018 r. na 2019 r. wyniosła 6 068 597 EUR, i uznaje za pozytywne, że skutkowało to dokonaniem płatności w wysokości 5 777 454 EUR ze środków przeniesionych;
 7. zwraca uwagę, że środki przeniesione w ramach Tytułu 1 i 2 z roku budżetowego 2018 na rok budżetowy 2019 wyniosły 7 406 944 EUR i dały podstawę do płatności w wysokości 6 553 576 EUR, co odpowiada wskaźnikowi wykorzystania w wysokości 88,48 %, równemu wskaźnikowi wykorzystania w 2018 r.;
 8. docenia fakt, że Trybunał rozpatruje sugestię zawartą w rezolucji w sprawie absolutorium za 2018 r., zgodnie z którą niezależne sprawozdanie roczne dotyczące instytucji Unii należy przedstawić w ramach debat na temat strategii Trybunału na lata 2021–2025, która powinna zostać przyjęta do końca 2020 r.; w związku z tym ponownie podkreśla potrzebę przeprowadzenia przez Trybunał głębszej analizy każdej z instytucji, aby Parlament mógł wypełniać swoje obowiązki jako organ udzielający absolutorium;

9. z zadowoleniem przyjmuje zaangażowanie Trybunału, zgodnie z wnioskiem Parlamentu, w przygotowanie pierwszego sprawozdania na temat wyników wykonania budżetu Unii, którego celem jest ocena rezultatów uzyskanych na podstawie wydatków z budżetu Unii, w szczególności przedstawienie oceny wyników w ramach każdej polityki Unii; uważa, że kontrola wykonania ma zasadnicze znaczenie dla oceny rzeczywistego wpływu inwestycji unijnych;
10. ubolewa, że działania podjęte przez Trybunał w następstwie rezolucji w sprawie absolutorium za rok 2018 dostarczają jedynie ograniczonych odpowiedzi na uwagi Parlamentu; podkreśla, że działania następcze mają kluczowe znaczenie dla stwierdzenia przez Komisję Kontroli Budżetowej Parlamentu, czy Trybunał wdrożył zalecenia Parlamentu; wzywa Trybunał do przedstawienia wszystkich niezbędnych odpowiedzi i bardziej szczegółowych wyjaśnień dotyczących wdrożenia zaleceń Parlamentu w kolejnym sprawozdaniu uzupełniającym, z wyraźnym odniesieniem do każdego ustępu rezolucji w sprawie absolutorium, oraz do dostarczenia wszystkich niezbędnych dokumentów;
11. powtarza zalecenie Trybunału, aby Komisja co roku publikowała we wcześniejszym terminie sprawozdanie roczne z zarządzania i wykonania w celu zbadania prawidłowości przedstawianych informacji i sporządzenia odnośnego sprawozdania; uznaje ograniczenia wynikające z pandemii COVID-19, które zmusiły Trybunał do opublikowania sprawozdania rocznego za rok 2019 w listopadzie 2020 r.;

Zasoby ludzkie

12. odnotowuje, że na koniec 2019 r. istniały 853 stanowiska stałe i czasowe w porównaniu z 891 stanowiskami w 2013 r., co stanowi spadek o 4,26 %; zauważa w szczególności, że liczba stanowisk stałych zmniejszyła się o 6,91 punktu procentowego, podczas gdy liczba stanowisk tymczasowych wzrosła o 10,07 punktu procentowego; zwraca się do Trybunału o sprawdzenie, czy rosnąca tendencja do zatrudniania pracowników na stanowiskach tymczasowych odpowiada szczególnym potrzebom Trybunału, czy też jest raczej odpowiedzią na ograniczenia budżetowe; zauważa, że poziom zatrudnienia jest stale kontrolowany, a plan zatrudnienia Trybunału pozostaje niezmienny w stosunku do 2017 r. i 2018 r. z wynikiem 853 stanowisk; stwierdza, że po wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa z Unii i zgodnie z wynikiem negocjacji w tej sprawie w 2019 r. dostosowano odpowiednio plan zatrudnienia;
13. z uznaniem przyjmuje fakt, że Trybunał, zgodnie z przyjętą strategią na lata 2018–2020, rozszerzył współpracę z naukowcami, środowiskiem akademickim i ośrodkami analitycznymi oraz że z dniem 1 czerwca 2020 r. Trybunał oddelegował 15 pracowników do innych organów międzynarodowych; zauważa, że Trybunał regularnie przyjmuje pracowników oddelegowanych z innych instytucji międzynarodowych, a także zapewnia 55 staży (w porównaniu z 60 w 2018 r.) dla absolwentów uniwersytetów na okres od trzech do pięciu miesięcy; zauważa, że w 2019 r. odbyło się sześć nieodpłatnych staży; zwraca się do Trybunału o przyznanie stażystom dodatku pokrywającego co najmniej koszty ich utrzymania, również w przypadku staży krótkoterminowych; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Trybunał zawarł liczne partnerstwa z uniwersytetami i organizacjami zawodowymi na rzecz przyszłej współpracy;
14. zauważa, że polityka rekrutacyjna Trybunału, oparta na reformie z 2016 r. oraz na ogólnych zasadach i warunkach zatrudnienia w instytucjach Unii, czyni z Trybunału organizację pracującą w trybie zadaniowym; odnotowuje, że pracownicy są przypisani do puli obejmującej cały Trybunał, z której przydziela się zasoby do izb obrachunkowych i zadań; stwierdza, że w procesie przydzielania pracowników pochodzących z puli do zadań Trybunał zwraca szczególną uwagę na to, aby zapewnić dostępność niezbędnej wiedzy fachowej i zasobów ludzkich w odpowiednim czasie oraz odpowiednią rotację pracowników w zespołach dzięki regularnej mobilności;
15. z uznaniem przyjmuje fakt, że w wyniku badania satysfakcji pracowników przeprowadzonego w 2018 r. Trybunał podejmował działania na rzecz dobrostanu pracowników, takie jak utworzona sieć poufnych osób kontaktowych Trybunału w całej organizacji, w celu zapewnienia specjalistycznego i, w razie potrzeby, anonimowego wsparcia dla pracowników; zauważa, że Trybunał zapewnia również możliwość bezpłatnego skorzystania z pięciu sesji z psychologami, organizuje prezentacje na temat sposobów radzenia sobie z wypaleniem zawodowym, zaś dla kadry kierowniczej – na temat wykrywania przypadków nękania i odpowiedzi na nie;
16. wyraża zaniepokojenie z powodu spadku liczby kobiet pełniących funkcje kierownicze z 30 % w 2018 r. do 20 % w 2019 r. oraz spadku liczby kobiet kierujących działami z 39 % w 2018 r. do 35 % w 2019 r.; zauważa jednak niewielki wzrost liczby kobiet wchodzących w skład Trybunału z 21 % (sześć z dwudziestu ośmiu członków) do 25 % w 2019 r. (siedem z dwudziestu ośmiu członków); podkreśla zaangażowanie Komisji Kontroli Budżetowej Parlamentu Europejskiego na rzecz wspierania procesu przeglądu nominacji członków Trybunału w celu osiągnięcia równowagi płci (w 2019 r. w Trybunale zasiadało siedem kobiet i 21 mężczyzn); przypomina, że do państw członkowskich apeluje się, by aktywniej zachęcały kobiety do ubiegania się o tego rodzaju stanowiska; przypomina, że podczas procedury mianowania Rada powinna zawsze przedstawiać co najmniej dwóch kandydatów – jedną kobietę i jednego mężczyznę;

17. z zadowoleniem przyjmuje nieustanne starania Trybunału na szczeblu administracyjnym na rzecz promowania równych szans zawodowych dla pracowników, w szczególności na rzecz osiągnięcia równowagi płci na stanowiskach kierowniczych; zauważa, że w 2019 r. Trybunał uruchomił program rozwoju kadry kierowniczej mający na celu rozwijanie umiejętności potencjalnych kierowników przy zapewnieniu równego udziału kobiet i mężczyzn;
18. docenia udział Trybunału we Wspólnym Komitecie ds. Równych Szans oraz w planie działań na rzecz równości szans na lata 2018–2020, w którym poruszono również kwestie wieku i niepełnosprawności; zwraca się do Trybunału o przedstawienie organowi udzielającemu absolutorium sprawozdania z realizacji planu działań;
19. wzywa Trybunał, aby starał się o dalszą poprawę w zakresie geograficznej równowagi pracowników (szczególnie w grupach funkcyjnych AST 1-4 i 5-9 występuje znaczna nadreprezentacja niektórych narodowości); wzywa Trybunał do przygotowania planu działań w zakresie rekrutacji nowych pracowników z uwzględnieniem równowagi geograficznej, zgodnie z art. 7 regulaminu pracowniczego;
20. zauważa, że elastyczna organizacja pracy jest dostępna dla wszystkich członków personelu z wyjątkiem niektórych kategorii, w przypadku których nie jest to możliwe ze względów praktycznych; odnotowuje jednak, że zdecydowaną większość pracowników korzystających z tych rozwiązań w 2019 r. stanowiły kobiety (87 % pracowników zatrudnionych w niepełnym wymiarze czasu pracy i 68 % pracowników, którzy wzięli urlop rodzicielski lub ze względów rodzinnych); wzywa Trybunał, aby przeanalizował tę sytuację w kontekście swojej polityki w zakresie możliwości rozwoju zawodowego i różnorodności; zachęca Trybunał do uzupełnienia elastycznej organizacji pracy o ochronę prawa pracowników do bycia offline;
21. podziela uwagi Trybunału dotyczące wysokich kosztów utrzymania w Luksemburgu jako jednego z głównych czynników, które są przyczyną trudności w zakresie zatrudniania i zatrzymywania pracowników; wyraża zaniepokojenie z powodu pogłębiającego się problemu, jakim jest spadek siły nabywczej urzędników służby cywilnej UE pełniących służbę w Luksemburgu;

Budynki, bezpieczeństwo i ochrona

22. z zadowoleniem przyjmuje modernizację budynku K2 w celu unowocześnienia jego infrastruktury technicznej, z uwzględnieniem nowych kwestii związanych z ochroną środowiska, oraz przekształcenia obecnych pomieszczeń archiwalnych (które nie są już potrzebne w związku z cyfryzacją) w kompleks wspólnych przestrzeni umożliwiających pracę zespołową i sprzyjających dobrostanowi pracowników, takich jak sale konferencyjne i wideokonferencyjne oraz kąciki kawowe;
23. docenia fakt, że Trybunał przeprowadził w 2017 r. badanie wstępne oraz uwzględnił jego wyniki w obecnym projekcie modernizacji; zauważa, że Trybunał nadal korzysta z indywidualnych biur i dysponuje niewielką przestrzenią umożliwiającą pracę zespołową; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że zorganizowano specjalne sesje w celu przedstawienia projektu pracownikom, a uzyskane od nich informacje zwrotne były na ogół pozytywne;
24. z zadowoleniem przyjmuje poprawę warunków bezpieczeństwa, w szczególności budowę dodatkowych ogrodzeń, nowych barierek parkingowych i terminala wjazdowego na parking w budynku K3, który to projekt zostanie ukończony w 2020 r.; zauważa, że w 2019 r. oprócz stałych wydatków, takich jak okresowe kontrole instalacji, Trybunał zainwestował 123 000 EUR w bezpieczeństwo fizyczne;
25. zwraca uwagę na środki przyjęte w celu zapewnienia bezpieczeństwa personelu, a mianowicie na plan awaryjny w przypadku poważnych incydentów, wewnętrzną procedurę postępowania w sytuacji ewentualnego wypadku jądrowego oraz umowę o gwarantowanym poziomie usług zawartą z Europejską Służbą Działań Zewnętrznych, umożliwiającą korzystanie z jej porad dotyczących misji do krajów o wysokim i krytycznym poziomie zagrożenia;

Środowisko

26. zauważa, że pod koniec 2019 r. przeprowadzono kontrolę zewnętrznego systemu ek zarządzania i audytu (EMAS), w wyniku której Trybunał z powodzeniem odnowił certyfikat EMAS na lata 2020–2022 i przyjął nowy plan działania w celu przeciwdziałania kryzysowi klimatycznemu; zwraca uwagę, że bilans emisji CO₂ przez Trybunał jest publikowany co roku na jego stronie internetowej, aby umożliwić śledzenie starań, jakie Trybunał podejmuje na rzecz zmniejszenia swojego śladu węglowego w ramach szerszego projektu EMAS i osiągnięcia celu strategii „Europa 2020” w zakresie zrównoważonego rozwoju, który to cel został zatwierdzony przez Radę Europejską w 2010 r.;

Cyfryzacja, cyberbezpieczeństwo

27. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w połowie 2018 r. Trybunał przyjął plan działania na rzecz cyberbezpieczeństwa obejmujący ramy czasowe trzech lat; odnotowuje, że w 2019 r. osiągnięto następujące cele: skuteczniejsze i regularniejsze naprawianie luk w zabezpieczeniach oprogramowania, zapobieganie nieuprawnionemu dostępowi do usług w chmurze, przegląd strategii bezpieczeństwa informacji oraz poprawa zdolności monitorowania bezpieczeństwa; wyraża zadowolenie z sesji informacyjnej na temat cyberbezpieczeństwa dla pracowników Trybunału; zauważa, że Trybunał korzysta również z usług i infrastruktury w zakresie cyberbezpieczeństwa świadczonych przez zespół reagowania na incydenty komputerowe w instytucjach, organach i agencjach UE;
28. z zadowoleniem przyjmuje utworzenie komitetu sterującego ds. transformacji Cyfrowej, którego celem jest kontynuacja transformacji cyfrowej audytu w ramach inicjatywy pod nazwą „Transformacja cyfrowa Europejskiego Trybunału Obrachunkowego” („ECA audit goes digital”); zauważa, że w 2019 r. laboratorium Europejskiego Trybunału Obrachunkowego (ECALab) – interdyscyplinarne laboratorium innowacji ukierunkowane na cyfrową transformację kontroli z wykorzystaniem danych i technologii, wsparło dziesięć zadań kontrolnych, w tym projekt pilotażowy dotyczący wykorzystywania dużych zbiorów danych do kontroli wykonania zadań; zwraca się do Trybunału, aby zgłaszał Parlamentowi wszelkie przeszkody napotkane podczas uzyskiwania od instytucji unijnych danych w formacie nadającym się do odczytu maszynowego;
29. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w kwietniu 2019 r. opublikowano decyzję Trybunału nr 6-2019 w sprawie polityki otwartych danych i ponownego wykorzystywania dokumentów oraz że systemy informatyczne Trybunału opierają się na solidnych zasadach architektury, które uwzględniają podejście oparte na stosunku kosztów do korzyści w odniesieniu do głównych technologii nabywanych na poziomie międzyinstytucjonalnym; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że zgodnie z tymi zasadami w Trybunale stosowane są technologie open source; zachęca Trybunał do priorytetowego podejścia do technologii open source, aby uniknąć uzależnienia od jednego dostawcy, zachować kontrolę nad własnymi systemami technicznymi, zapewnić silniejsze gwarancje prywatności i ochrony danych użytkowników oraz zwiększyć bezpieczeństwo i przejrzystość dla opinii publicznej;
30. odnotowuje z zadowoleniem, że Trybunał ustanowił w 2016 r. plan działań, aby przygotować się do przyjęcia rozporządzenia (UE) 2016/679⁽¹⁾ i zachować zgodność z nim, od chwili jego wejścia w życie dla instytucji, organów i jednostek organizacyjnych; zauważa, że w 2019 r. dokonano reorganizacji obowiązków w zakresie ochrony danych i bezpieczeństwa informacji, aby podzielić i wzmocnić przydzielone zasoby;
31. zachęca Trybunał do postępowania zgodnie z zaleceniami Europejskiego Inspektora Ochrony Danych w kwestii renegotjowania międzyinstytucjonalnej umowy licencyjnej i umowy wdrożeniowej podpisanej między instytucjami Unii a przedsiębiorstwem Microsoft w 2018 r. z myślą o celu, jakim jest osiągnięcie niezależności cyfrowej, uniknięcie uzależnienia od jednego dostawcy i braku kontroli oraz zapewnienie ochrony danych osobowych;

Współpraca międzyinstytucjonalna

32. zachęca Trybunał do dalszego rozwoju synergii i racjonalizacji z innymi organami unijnymi poprzez współpracę międzyinstytucjonalną; odnotowuje, że Trybunał korzysta z narzędzi i usług oferowanych przez inne instytucje lub wspólnie z nimi, takich jak umowa o gwarantowanym poziomie usług zawarta z Urzędem Administracji i Wypłacania Należności Indywidualnych Komisji, obejmująca zarządzanie emeryturami, prawami finansowymi i listą płac; zauważa, że Trybunał korzysta z narzędzi informatycznych Komisji w takich dziedzinach, jak podróże służbowe, zasoby ludzkie, szkolenia i tłumaczenia pisemne; z zadowoleniem przyjmuje udział we wspólnych procedurach udzielania zamówień z różnymi innymi instytucjami w dziedzinie IT, tłumaczeń itp.;
33. przyznaje, że zgodnie z metodyką uzgodnioną między instytucjami koszt zlecenia tłumaczeń pisemnych do realizacji poza jednostką w 2019 r. wyniósł 2 740 366 EUR, a gdyby odpowiednie tłumaczenia zostały wykonane przez służby wewnętrzne, całkowity koszt tych samych stron wyniósłby 4 647 880 EUR;
34. zwraca się do Trybunału o przedstawienie informacji na temat wszelkich usprawnień dokonanych w zakresie wydajności procesów administracyjnych, które są niezbędne w świetle stale rosnącego obciążenia pracą; przypomina ponadto o konieczności realizowania obecnych reform w celu zapewnienia, aby Trybunał był dobrze przygotowany do reagowania na przyszłe wyzwania;
35. zwraca się do Trybunału o zbadanie możliwości wpisania się do rejestru służącego przejrzystości na podstawie umowy o gwarantowanym poziomie usług; uznaje współpracę międzyinstytucjonalną między Trybunałem a innymi instytucjami i organami Unii za pośrednictwem umów o gwarantowanym poziomie usług; zwraca się o informacje, czy przed zawarciem jakiejkolwiek umowy przeprowadzana jest ocena kosztów i korzyści;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

36. z zadowoleniem przyjmuje porozumienie administracyjne podpisane w 2019 r. zapewniające ustrukturyzowane ramy współpracy między Trybunałem a Europejskim Urzędem ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz wprowadzające ułatwienia w zakresie terminowej wymiany informacji na mocy rozporządzenia (UE, Euratom) nr 883/2013 ⁽²⁾ i decyzji Trybunału dotyczących dochodzeń wewnętrznych; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że porozumienie to zaowocowało już skuteczniejszą współpracą między Trybunałem a OLAF-em, ustanowieniem stałych punktów kontaktowych umożliwiających częstą wymianę informacji oraz szybszym i bardziej regularnym przekazywaniem informacji zwrotnych na temat spraw przekazywanych przez Trybunał do OLAF-u; zauważa, że porozumienie to zawiera również przepisy dotyczące kwestii nieoperacyjnych, takich jak organizacja sesji szkoleniowych, warsztatów i wymiany personelu; odnotowuje, że w 2019 r. Trybunał zgłosił OLAF-owi dziesięć przypadków podejrzeń o nadużycia finansowe w porównaniu z dziewięcioma przypadkami zgłoszonymi w 2018 r. (osiem zidentyfikowanych w trakcie prac kontrolnych i dwa przypadki wypowiedzenia przez osoby trzecie);
37. zauważa, że Prokuratura Europejska (EPPO) i Trybunał porozumiały się w sprawie omówienia warunków przyszłej umowy administracyjnej w celu określenia ram ich współpracy; zwraca się do Trybunału, aby przekazał odpowiednie informacje Komisji Kontroli Budżetowej Parlamentu Europejskiego; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Trybunał przyczynił się do utworzenia służby audytu wewnętrznego Prokuratury Europejskiej;
38. wyraża zadowolenie w związku z podpisaniem w październiku 2019 r. protokołu ustaleń z Europejskim Bankiem Centralnym (EBC), w którym zawarto praktyczne ustalenia dotyczące wymiany informacji w zakresie działalności nadzorczej EBC;
39. docenia współpracę Trybunału z najwyższymi organami kontroli państw członkowskich, umożliwiającą mu wspieranie prac w zakresie niezależnej kontroli zewnętrznej w Unii i jej państwach członkowskich; zauważa zaangażowanie Trybunału w prace Międzynarodowej Organizacji Najwyższych Organów Kontroli (INTOSAI), Europejskiej Organizacji Najwyższych Organów Kontroli (EUROSAI) oraz Europejskiej Grupy Regionalnej INTOSAI, w szczególności w jej grupach roboczych ds. audytu środowiskowego, technologii informacyjnych oraz audytu funduszy przeznaczonych na katastrofy i klęski żywiołowe, a także w ramach jej grupy zadaniowej ds. audytu i etyki;
40. zauważa, że Europejska Rzecznik Praw Obywatelskich zwróciła się do Trybunału (w kontekście konsultacji podjętych ze wszystkimi instytucjami Unii) o przedstawienie uwag do projektu praktycznych zaleceń dla unijnych organów administracji w sprawie użycia języków urzędowych UE w komunikacji ze społeczeństwem (sprawa SI/98/2018/DDJ), do którego Trybunał odniósł się, wykazując, że jego obecna polityka spełnia już obowiązujące wymogi; domaga się, aby w procesie tym uwzględniono krajowe języki migowe;

Informowanie

41. podkreśla starania Trybunału zmierzające do dalszej poprawy sposobu komunikowania się z zainteresowanymi stronami, mediami i ogółem społeczeństwa; zdaje sobie sprawę, że po wyborach do Parlamentu Europejskiego w 2019 r. Trybunał uruchomił portal publikacji zapewniający wszystkim posłom do Parlamentu Europejskiego dostęp do istotnych faktów i danych liczbowych; wyraża zadowolenie, że portal ten jest obecnie również publicznie dostępny na stronie internetowej Trybunału i umożliwia szybkie i łatwe wyszukiwanie sprawozdań i publikacji; z zadowoleniem przyjmuje obecną reorganizację strony internetowej Trybunału, której celem jest zapewnienie większej dostępności i łatwiejszego śledzenia prac i wyników;
42. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Trybunał dostrzega duży wzrost zainteresowania mediów, szczególnie w odniesieniu do jego sprawozdań specjalnych;

Zarządzanie wewnętrzne, kontrola wewnętrzna, wyniki

43. uznaje, że Trybunał stosuje zestaw kluczowych wskaźników wykonania w celu monitorowania osiągniętych postępów; zauważa z uznaniem, że analiza Trybunału wykazała, iż 96 % zaleceń zawartych w sprawozdaniu rocznym za rok 2015 oraz 94 % zaleceń zawartych w sprawozdaniach specjalnych za rok 2015 zostało wdrożonych w całości, w przeważającej mierze lub w niektórych aspektach; odnotowuje, że Trybunał wydał 6 sprawozdań rocznych, 36 sprawozdań specjalnych, 3 opinie, 18 wstępnych przeglądów kontroli i 4 inne publikacje, stanowiące łącznie 67 publikacji wydanych w 2019 r.; zauważa, że w 2019 r. około 52 % zasobów kontrolnych Trybunału zostało wykorzystanych na prace związane z poświadczeniem wiarygodności oraz na kontrole finansowe agencji i innych organów Unii; zwraca się do Trybunału o przedstawienie sprawozdania na temat wpływu i zadowolenia z jego sprawozdań specjalnych i innych produktów, a także na temat wybranych tematów kontroli;

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. L 248 z 18.9.2013, s. 1).

44. wzywa Trybunał do zbadania sposobów dostarczenia większej ilości informacji na temat wydatków administracyjnych pozostałych instytucji Unii w kontekście absolutorium; ponownie stwierdza, że ogólne podejście kontrolne Trybunału wymaga dalszych prac kontrolnych i lepiej ukierunkowanej oceny; ponawia apel o bardziej szczegółowy przegląd wydatków administracyjnych i działań wspierających innych instytucji Unii, zwłaszcza w odniesieniu do tematów, które stają się coraz ważniejsze, a nawet krytyczne;
45. z zadowoleniem przyjmuje wysiłki Trybunału, zgodnie z rozporządzeniem finansowym, na rzecz sporządzania sprawozdań specjalnych generalnie w ciągu 13 miesięcy, a także zauważa, że średni czas potrzebny na sporządzenie sprawozdań specjalnych w dalszym ciągu przekracza ten termin;
46. wyraża zadowolenie z kontroli wewnętrznej przeprowadzonej w zakresie kosztów podróży służbowych członków i urzędników wysokiego szczebla, kosztów reprezentacyjnych członków oraz wykorzystania floty samochodowej Trybunału, której celem było sprawdzenie wiarygodności systemów zarządzania i kontroli Trybunału mających zastosowanie do członków i urzędników wysokiego szczebla; zauważa, że zdecydowana większość losowo wybranych operacji poddanych badaniu przez Służbę Audytu Wewnętrznego (IAS) była zgodna z zasadami i procedurami obowiązującymi w Trybunale;
47. zauważa, że w swojej opinii z 17 grudnia 2020 r. ⁽³⁾ Trybunał Sprawiedliwości stwierdził, że rzecznik generalny Trybunału Sprawiedliwości wskazał, że jeden z członków naruszył kodeks postępowania członków Trybunału, nadużywając praw i przywilejów związanych ze stanowiskiem w ramach czynności niezwiązanych z jego obowiązkami, dopuszczając się nieusprawiedliwionych nieobecności i nie zgłaszając działalności zewnętrznej, przekazując poufne informacje w sposób nieuprawniony, a także pozostając w konflikcie interesów; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Trybunał zwrócił się do OLAF-u o przeprowadzenie dochodzenia, wniósł sprawę do Trybunału Sprawiedliwości i zobowiązał się zastosować zalecane sankcje w celu odzyskania wszystkich strat dla budżetu Unii;
48. stwierdza ponadto, że z kontroli wynika, że sprawa tego konkretnego członka objętego dochodzeniem przez OLAF była odosobnionym przypadkiem; odnotowuje, że w sprawozdaniu stwierdzono, że w systemach zarządzania i kontroli Trybunału wykazano pewne uchybienia, które jednak od tego czasu zostały skutecznie usunięte, a – ogólnie rzecz biorąc – obowiązujące obecnie procedury zarządzania i kontroli są zasadniczo wiarygodne; bierze pod uwagę fakt, że Służba Audytu Wewnętrznego wydała zalecenia mające na celu dalsze usprawnienie systemu zarządzania i kontroli, a sprawozdanie z kontroli było ściśle poufne i otrzymali je wszyscy członkowie oraz sekretarz generalny Trybunału;
49. odnotowuje opinię rzecznika generalnego z 17 grudnia 2020 r., w której wyraźnie stwierdza on, że doszło do naruszenia obowiązków wynikających z pełnienia funkcji członka Trybunału, i zaleca zastosowanie sankcji odpowiadającej pozbawieniu tego konkretnego członka dwóch trzecich uprawnień emerytalnych i związanych z nimi świadczeń od dnia wydania wyroku w niniejszej sprawie;
50. zauważa, że wszystkie zadania kontrolne z rocznego programu prac Służby Audytu Wewnętrznego na rok 2019 zostały zamknięte, z wyjątkiem trzech, które będą kontynuowane w 2020 r.: „Umowa o świadczenie usług PMO”, „Audyt modelu zarządzania umowami dotyczącymi budynków / obiektów użytkowych” oraz „Szkolenia inne niż językowe”; zauważa, że w 2019 r. Służba Audytu Wewnętrznego zakończyła realizację dwóch pozostałych wybranych zadań z rocznego programu prac na rok 2018; odnotowuje, że Służba Audytu Wewnętrznego potwierdziła strategiczne znaczenie komitetu horyzontalnego odpowiedzialnego za przeprowadzanie przez Trybunał kontroli zapewnienia jakości związanych z zasadami, standardami i metodyką audytu; z zadowoleniem przyjmuje wdrażanie zalecenia Służby Audytu Wewnętrznego dotyczącego opracowania rozwiązań w zakresie kontroli jakości;
51. przyjmuje do wiadomości, że Służba Audytu Wewnętrznego dokonała przeglądu projektu decyzji w sprawie ram kontroli wewnętrznej Trybunału w 2019 r.; zauważa, że Służba Audytu Wewnętrznego zaproponowała uwzględnienie w projekcie decyzji dodatkowego zapisu nakazującego wyraźne poinstruowanie delegowanych urzędników zatwierdzających o konieczności wdrożenia zasad i aspektów kontroli wewnętrznej w 2019 r. oraz o przeprowadzeniu co najmniej raz w roku ogólnej oceny wdrożenia i funkcjonowania całości ram kontroli wewnętrznej, a także o konieczności przeprowadzenia takiej oceny po raz pierwszy najpóźniej w kontekście rocznego sprawozdania z działalności za rok 2020;

⁽³⁾ Opinia rzecznika generalnego Hogana przedstawiona w dniu 17 grudnia 2020 r., *Europejski Trybunał Obrachunkowy przeciwko Karelowi Pinxtenowi*, C-130/19, ECLI:EU:C:2020:1052.

52. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Służba Audytu Wewnętrznego uznała ogólnie za rzetelne kontrole ex post przeprowadzone w większości obszarów wysokiego ryzyka związanych z pracą dyrekcji sekretariatu generalnego, w oparciu o rejestr ryzyka i cele operacyjne; wyraża wdzięczność w związku z otrzymywaniem informacji (w szczególności w kontekście problemów stwierdzonych w przeszłości w wyniku dochodzenia OLAF-u w sprawie jednego z członków Trybunału), z których wynika, że Służba Audytu Wewnętrznego nie stwierdziła żadnych uchybień o takim znaczeniu, które mogłyby poważnie podważyć ogólną wiarygodność systemów kontroli wewnętrznej wprowadzonych przez delegowanego urzędnika zatwierdzającego w odniesieniu do legalności i prawidłowości operacji finansowych w 2019 r.; byłby wdzięczny za takie informowanie na bieżąco również w przyszłości;
53. zgadza się z obecną strategią Trybunału zmierzającą do zwiększenia wartości dodanej poświadczenia wiarygodności, położenia większego nacisku na aspekty związane z efektywnością działań Unii oraz zagwarantowania jasnego przekazu informacji odbiorcom; zauważa, że w 2019 r. grupa czterech najwyższych organów kontroli (najwyższe organy kontroli w Estonii, Niemczech, Danii i Stanach Zjednoczonych Ameryki) przeprowadziła przegląd partnerski strategii Trybunału; odnotowuje, że sprawozdanie to zostało opublikowane w marcu 2020 r. i stanowi cenny wkład w opracowanie kolejnej strategii;

Przejrzystość

54. zauważa, że członkowie są upoważnieni do korzystania z pojazdów służbowych w ramach wykonywania obowiązków służbowych; stwierdza, że korzystanie z samochodów służbowych do innych celów niż podróże służbowe nie jest ujęte w wykonywaniu takich obowiązków oraz że od dnia 1 stycznia 2017 r. koszty i przebieg kilometrów związane z korzystaniem z samochodów służbowych znacznie się zmniejszyły; kładzie nacisk na nowe przepisy dotyczące korzystania z samochodów służbowych i kierowców, aby zagwarantować, że podróże posłów są związane tylko z wykonywaniem ich obowiązków; ponownie wyraża opinię, że wykorzystywanie pojazdów służbowych do celów prywatnych nie powinno mieć miejsca w żadnych okolicznościach, zważywszy, że takie praktyki mogą zaszkodzić reputacji Trybunału i, ogólnie rzecz biorąc, instytucji Unii; zwraca uwagę, że w dniu 1 stycznia 2020 r. weszły w życie nowe przepisy, w których wprowadzono miesięczną składkę w wysokości 100 EUR na nieoficjalne użytkowanie pojazdów, a także odpowiedzialność członków i sekretarza generalnego za niektóre koszty i opłaty;
55. ubolewa, że Trybunał podjął jedynie bardzo ograniczone działania następcze w odniesieniu do ust. 18 rezolucji o udzieleniu absolutorium za 2018 r. w zakresie potrzeby prowadzenia rejestru urlopów członków Trybunału; zauważa, że Trybunał rozważy przeprowadzenie analizy porównawczej przepisów i najlepszych praktyk istniejących w innych instytucjach Unii w odniesieniu do obecności i nieobecności unijnych osób pełniących wysokie stanowiska publiczne, jak określono w rozporządzeniu (UE) 2016/300⁽⁴⁾; przypomina, że Parlament zdecydowanie wezwał Trybunał, aby ustanowił procedury prowadzenia rejestru urlopów wypoczynkowych, zwolnień chorobowych i nieobecności w pracy członków, tak aby zagwarantować faktyczne odnotowywanie wszystkich urlopów branych przez członków; podkreśla, że obecna praktyka może podważać zaufanie obywateli i instytucji Unii do Trybunału;
56. zwraca uwagę, że w świetle obowiązku uczestniczenia przez członków we wszystkich posiedzeniach Trybunału, izb i komitetu administracyjnego, do którego należą, sekretariat Trybunału prowadzi listę obecności; stwierdza, że przedstawia ona obecności i nieobecności członków i wskazuje również, które nieobecności są uważane przez prezesa Trybunału za usprawiedliwione; zauważa, że lista obecności jest częścią przepisów Trybunału dotyczących stosowania jego regulaminu wewnętrznego;

Konflikt interesów, molestowanie, sygnalizowanie nieprawidłowości

57. zwraca się do Trybunału o przedstawienie informacji na temat ustaleń dotyczących trzech skarg w sprawie molestowania, zgłoszonych i zbadanych w 2019 r.; stwierdza, że zostały one rozpatrzone zgodnie z procedurami określonymi w ramach polityki na rzecz utrzymania zadowalającego środowiska pracy i zwalczania mobbingu i molestowania seksualnego; przyjmuje w odniesieniu do wydatków, że dochodzenia w każdej ze spraw były prowadzone wewnętrznie i w związku z tym nie pociągały za sobą żadnych dodatkowych kosztów; przyjmuje z zadowoleniem zamiar przeprowadzania co trzy lata oceny polityki Trybunału w zakresie ochrony pracowników przed molestowaniem i że taka ocena miała być przeprowadzona w 2020 r.;
58. podkreśla fakt, że najwyższe organy kontroli w Polsce i Chorwacji przeprowadziły wnikliwy przegląd partnerski ram etycznych Trybunału; zauważa, że w opiniach partnerów system kontroli etycznej Trybunału powinien zostać poddany dalszym usprawnieniom poprzez wprowadzenie bardziej kompleksowej oceny ryzyka w zakresie etyki, większą spójność i jasność zasad etycznych oraz poprawę działań informacyjnych i komunikacyjnych;

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2016/300 z dnia 29 lutego 2016 r. w sprawie ustalenia uposażenia osób zajmujących wysokie stanowiska publiczne w UE (Dz.U. L 58 z 4.3.2016, s. 1).

59. popiera wnioski wyciągnięte z przeglądu partnerskiego w odniesieniu do potrzeby wprowadzenia systematycznego uaktualniania oświadczeń o braku konfliktu interesów, co zwiększyłoby ich wiarygodność; ponownie wyraża zaniepokojenie faktem, że deklaracje interesów mają charakter oświadczenia własnego, a biorąc pod uwagę obecne ramy prawne, ani Trybunał ani jego Komitet ds. Etyki nie posiadają uprawnień do prowadzenia dochodzeń w celu kontrolowania prawdziwości i kompletności zadeklarowanych danych; wzywa Trybunał do dopilnowania, aby członkowie składali deklaracje interesów, a nie deklaracje o braku konfliktu interesów; podkreśla, że należy wzmocnić obowiązujące procedury, w tym uprawnienia Komitetu ds. Etyki, aby zagwarantować brak konfliktu interesów; podziela stanowisko, że komisja etyki odgrywa kluczową rolę w zakresie, w jakim przewodniczący i członkowie Trybunału mogą zwracać się do niej o poradę we wszelkich kwestiach związanych z etyką i interpretacją kodeksu postępowania; zauważa ponadto, że komisji powierza się zatwierdzanie wszelkich działań zewnętrznych podejmowanych przez jej członków, w tym byłych członków, którzy zamierzają prowadzić działalność w ciągu dwóch lat następujących po ich odejściu z Trybunału, jednak nie można tego uznać za skuteczny instrument zabezpieczający przed konfliktem interesów, co podkreślono już w ubiegłorocznej rezolucji w sprawie udzielenia absolutorium.; z zadowoleniem przyjmuje przyjęcie zmienionego kodeksu postępowania członków i byłych członków Trybunału Obrachunkowego ⁽⁵⁾, w szczególności szersze informacje wymagane w deklaracjach o braku konfliktu interesów oraz zwiększoną rolę Komitetu ds. Etyki; zauważa, że Trybunał będzie publikować roczne sprawozdanie ze stosowania kodeksu postępowania; zauważa ponadto, że Trybunał dokonuje obecnie przeglądu ram etycznych dotyczących jego personelu.
-

⁽⁵⁾ Dz.U. L 30 z 28.1.2021, s. 10.